

MEGTALÁLTÁL

Kispál Csilla

Megtaláltál

Csak egy pillanatra figyeltem máshova,
S máris elragadott Tőled a világ, a gonosz mostoha.
Hideg volt a keze, mint a márvány,
S én sírtam: miért hagytál itt árván?
Nem kellett nekik, mégsem akart elengedni,
Megtartott, hogy tudjon kívül dicsekedni.
Cifra koldus lettem, rabtartóm majma.
Hajbókolásra kényszerített szeszélyes hatalma.
Aztán eldobott engem, könnyen megunt.
Odalenn a sárban a fényem kihunyt.
Mikor úgy éreztem, nekem bealkonyult,
Akkor egy kedves, ismerős kéz értem lenyúlt.
Amikor teljesen feladtam s azt hittem,
Többé nem remélek,
Fölém hajoltál, s boldogan nyögtem fel,
Hogy: élek.
Megtaláltalak! – mondtad s örömmel felvettél,
Drága könnyeiddel ismét tisztává tettél.
Átszegezett tenyeredben a porszem,
Mint gyémánt úgy ragyog,
Szívedhez ölelsz, szeretettel szólsz hozzám:
Gyermekek, Én Vagyok!

Forrás: www.keresztenydalok.hu